

“ลูก ๆ สามเณรผู้เป็นดวงใจสุดที่รักของหลวงพ่อกับพี่หลาย การที่ลูก ๆ ได้ตัดสินใจเข้ามาอยู่ในเพศพรหมจรรย์ ผู้เป็นเหล้ากอกของสมณะนั้น เป็นการตัดสินใจที่ถูกต้องที่สุด เพราะชีวิตของสามเณรนั้น เป็นชีวิตของนักรบกองทัพธรรม ผู้ที่ได้อุทิศตนให้กับพระพุทธศาสนา **เป็นชีวิตที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง ยิ่งกว่าชีวิตของจอมจักรพรรดิ หรือยิ่งกว่าชีวิตใด ๆ ในโลกทั้งหมด** เป็นชีวิตที่มีเกียรติภูมิสูงสุด ไม่ใช่มีเกียรติเฉพาะในเมืองมนุษย์เท่านั้น แต่มีเกียรติสูงสุดในสัมปรายภพในเทวโลก เพราะว่า ชีวิตสมณะนั้น เป็นชีวิตของผู้ทำงานที่ยิ่งใหญ่ คือ งานสร้างสันติสุขอันไพบูรณ์ ให้บังเกิดขึ้นแก่มวลมนุษยชาติ

การที่ลูกเณรได้ก้าวเข้ามาสู่เส้นทางธรรม ตั้งใจมาศึกษาเรียนรู้ และฝึกฝนอบรมตนเองในพระธรรมวินัย ถือว่าเป็นความตั้งใจที่น่ายกย่อง น่าสรรเสริญ เป็นการตัดสินใจที่ถูกต้อง เพราะสิ่งนี้คือ งานที่แท้จริงของเรา คือ เกิดมาเพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง และแสวงบุญด้วยการสร้างบารมี โดยมีเป้าหมาย คือ ที่สุดแห่งธรรม การดำรงชีวิตเช่นนี้ ถือว่า เป็นชีวิตที่มีคุณค่า สมกับที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ มาพบพระพุทธศาสนาและวิชาธรรมกาย

เพราะคุณค่าของชีวิตอยู่ตรงที่ ใครได้ทุ่มเทสร้างบารมีมากกว่ากัน ได้ปรับปรุงแก้ไขตนเอง ฝึกฝนอบรมตนเอง จนกระทั่งสามารถเข้าถึงพระรัตนตรัยในตัวได้ และก็ทำหน้าที่เป็นผู้ให้แสงสว่างแก่โลก เป็นผู้นำพาเพื่อนมนุษย์ให้ได้เข้าถึงความสุขที่แท้จริง นั่นคือ สุขอันเกิดจากการได้เข้าถึงพระรัตนตรัยในตัว และได้รู้จักเป้าหมายชีวิตที่แท้จริง พร้อมทั้งมีกำลังใจที่จะก้าวเดินต่อไปสู่เป้าหมายนั้นได้ตลอดรอดฝั่ง โดยไม่หวนหันต่ออุปสรรคใด ๆ กระทั่งมีชัยชนะถึงจุดหมายปลายทาง

ขอให้ลูกเณรพึงระลึกเสมอว่า ชีวิตสมณะเป็นชีวิตอันประเสริฐที่สุด เป็นเส้นทางชีวิตของผู้ที่เห็นภัยในวัฏสงสาร และเห็นทุกข์เห็นโทษของฆราวาสวิสัย เพราะชีวิตทางโลก ยังเป็นชีวิตของผู้ที่ยังข้องเกี่ยวและเวียนวนอยู่กับภารกิจของการครองเรือน ยากที่จะหาเวลาเพื่อทำพระนิพพานให้แจ้งได้ ชีวิตสามเณรจึงเป็นชีวิตของผู้เว้นจากพฤติกรรมแบบชาวโลก เพื่อจะได้ปลอดจากเครื่องกังวลต่าง ๆ มุ่งทำแบบพระ พุดแบบพระ คิดแบบพระ สงบเสงี่ยม สง่างาม สัมผัสดี สมภาณี ปัญญา ให้เจริญงอกงามขึ้นในตน

ดังนั้น สามเณรผู้เป็นเหล้ากอกของสมณะ จึงเป็นเพศที่สูงส่ง ที่มนุษย์และเทวดา ตลอดจนผู้มีบุญญาทั้งหลาย เคารพกราบไหว้ และยกย่องรวมเข้าไว้เป็นหนึ่งในพระรัตนตรัย เป็นผู้ควรแก่การครองกายด้วยผ้ากาสาวพัสตร์ อันเป็นผ้าสีสุดท้ายของผู้มุ่งประพฤติปฏิบัติ เพื่อให้หลุดพ้นจากวัฏสงสาร และขอให้ลูกเณรพึงตระหนักเถิดว่า การบวชเป็นสามเณร ไม่ใช่เป็นเส้นทางของผู้ด้อยโอกาส แต่เป็นเส้นทางของผู้ได้โอกาสที่จะประพฤติปฏิบัติ สร้างชีวิตให้มีคุณค่าสูงสุดตามแบบอย่างของพระอริยเจ้า และพระอรหันตเจ้าทั้งหลาย”

มาจากไหน...ไม่สำคัญ

๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

ภิกษุสามเณรเป็นผู้ที่อยู่พ้นความรวยความจนแล้ว ทั้งพระทั้งเณรบางทีก็เผลอตัว ไปมัวคิดคำนึงกับชีวิตที่ผ่านมาว่า เราเกิดมามากจน เราจึงจำเป็นต้องมาบวช ไม่เข้าใจเรื่องราวความเป็นจริงของชีวิตของตัวเอง

ไม่เกี่ยวกันเลยกับความยากจน แต่เป็นเรื่องของบุญเก่าที่สั่งสมมา จะเกิดมาจากไหนไม่สำคัญ สำคัญว่า เมื่อมาเกิดเป็นเพศชายแล้วต้องรีบออกบวช ไปทำพระนิพพานให้แจ้ง จะได้พ้นจากชีวิตในสังสารวัฏ

ออกจาก...โมฆบุรุษ

๑๔ พฤษภาคม, ๒๕๔๗

ผู้กาสาวพัสดรมีเอาไว้เฉพาะผู้มีบุญ เครื่องแบบนี้ uniform นี้ ได้รับการประทานมาจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ประทานให้กับพระราหูเรื่อยมาตามลำดับ เพื่อที่จะให้ดำเนินชีวิตให้ถูกต้อง ออกจากการเป็นโมฆบุรุษ เป็นผู้มีสาระแก่นสารชีวิต ทำพระนิพพานให้แจ้ง เป็นเทือกเถาเหล่ากอของสมณะ นั่นคือวัตถุประสงค์

ถึงจุดอ้อมตัว

๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

การที่สามเณรมาบวชตั้งแต่เยาว์วัย ก็แปลว่า เป็นผู้ที่มีบุญได้สั่งสมมายาวนาน ได้ผ่านขั้นตอนชีวิตของคฤหัสถ์มาแล้ว จนถึงจุดอ้อมตัว เห็นทุกข์เห็นโทษในชีวิตคฤหัสถ์ และภัยในวัฏสงสาร จึงได้ลาออกจากการครองเรือน มาอยู่ใน uniform ของนักบวช ต่อเนื่องกันมาข้ามชาติ

ปัจจุบันก็มาทางลัด ทางลัด คือ ไม่ต้องไปเสียเวลาไปเรียนทางโลกให้มันวุ่นวาย เปลืองเงินตรา เวลาและอารมณ์ แล้วก็ได้อะไรเลย

เดิมพันด้วยชีวิต

๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

ปู่ย่า ตายาย บรรพบุรุษของเรา ได้เอาชีวิตเป็นเดิมพันในการรักษาพระพุทธศาสนา รับพระพุทธศาสนามาเป็นศาสนาประจำชาติ เอาไว้หล่อหลอมชีวิตคนทั้งชาติ ให้ดำเนินชีวิตได้ถูกต้อง ถือว่า เป็นชาติที่มีบุญ แผ่นดินนี้เป็นแผ่นดินที่มีบุญ เอาชีวิตเป็นเดิมพันปกป้องพระพุทธศาสนาเอาไว้ สืบทอดมาจนกระทั่งถึงรุ่นเรา จนกระทั่งสามเณรได้มาบวช

สืบทอดต่อไปด้วยชีวิต

๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

เมื่อเราได้มาบวชเป็นสามเณรแล้ว ก็ควรจะรักษาสืบทอดพระพุทธศาสนาต่อไปด้วยชีวิต ไม่ต้องไปคิดเรื่องอย่างอื่นเลย คิดเรื่องเดียวว่า ทำอย่างไรจึงจะศึกษาให้รู้ทั่วถึงในธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อไว้สอนตัวเอง เพื่อไว้สอนมวลมนุษยชาติ เพื่อธำรงไว้ซึ่งพระศาสนา และสิ่งที่ตั้งมเอาไว้ในผืนแผ่นดินนี้และในโลกนี้ ก่อนที่จะละจากโลกไป เช่นเดียวกับหลวงปู่ หลวงตา หลวงน้า หลวงลุง หลวงพ่อทั้งหลาย

นี่คือภารกิจอันยิ่งใหญ่ที่สามเณรพึงต้องระลึกรู้ถึงเอาไว้ให้ดี